EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 13.5.2015
COM(2015) 251 final

Doporučení pro

DOPORUČENÍ RADY

o provádění hlavních směrů hospodářských politik členských států, jejichž měnou je euro

Doporučení pro

DOPORUČENÍ RADY

o provádění hlavních směrů hospodářských politik členských států, jejichž měnou je euro

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 136 ve spojení s čl. 121 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik[1], a zejména na čl. 5 odst. 2 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1176/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o prevenci a nápravě makroekonomické nerovnováhy[2], a zejména na čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na doporučení Evropské komise[3],

s ohledem na závěry Evropské rady,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a finančního výboru,

s ohledem na stanovisko Výboru pro hospodářskou politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) K udržení a posílení rozvoje eurozóny je zapotřebí pokračovat v politických krocích na podporu vyvážené korekce v soukromém a veřejném sektoru a zvýšit růstový potenciál hospodářství ve střednědobém až dlouhodobém horizontu. Hospodářské oživení v eurozóně sice probíhá, ovšem je omezováno důsledky nedávné hospodářské a finanční krize, mezi něž patří probíhající obnova vnější rovnováhy, vysoká úroveň veřejného a soukromého zadlužení a související tlaky na snižování finanční páky, přetrvávající strukturální nepružnosti na vnitrostátních trzích práce a produktů, vysoká nezaměstnanost a nízká důvěra, jakož i přetrvávající nedostatek investic. Provádění reforem stanovené v doporučeních pro jednotlivé členské státy dosud nepokročilo natolik, aby byly naplněny příslušné ambice.

(2) Eurozóna nepředstavuje jen úhrn svých členů. Ekonomiky eurozóny jsou navzájem úzce provázány, což podtrhuje potřebu větší koordinace fiskální, finanční a strukturální politiky. Orientace politik na úrovni eurozóny by měla podporovat růst a současně zajistit, aby nebyl ohrožen pokrok při obnově rovnováhy. Členské státy eurozóny jsou obzvláště odpovědné za účinné provádění rámce správy ekonomických záležitostí, který byl v posledních letech významně posílen. K tomu je

[1] Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 1.
[2] Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 25.
[3] COM(2015) 251.

zapotřebí zvýšit vzájemný tlak podporující provádění vnitrostátních reforem a fiskální obezřetnost. Rovněž je nutno posuzovat vnitrostátní reformy více z pohledu eurozóny, internalizovat možné vedlejší účinky a podněcovat opatření, jež jsou pro hospodářskou a měnovou unii zvláště důležitá.

(3) V eurozóně dosud nejsou ambiciózní strukturální reformy k modernizaci ekonomik a posílení konkurenceschopnosti i růstového potenciálu prováděny dostatečnou měrou. Rozsah nerovnováhy před krizí, pozice v hospodářském cyklu a fiskální prostor, který je k dispozici, se v jednotlivých členských státech výrazně liší. Navzdory zlepšení na trzích práce a určitému pokroku v případě reforem ke zlepšení odolnosti trhů práce jsou míry nezaměstnanosti i nadále vysoké a hrozí, že dlouhodobá nezaměstnanost se stane trvalým jevem, což dále oslabuje sociální situaci nejzranitelnějších zemí. Obnova vnější rovnováhy pokračuje, ovšem pokrok je nerovnoměrný a nedošlo ke korekci velkých přebytků běžného účtu. Ambiciózní strukturální reformy trhů práce a produktů by usnadnily nezbytnou hospodářskou korekci v rámci eurozóny a podpořily růst v zemích, které dané reformy provádějí. Reformy rovněž přispívají k většímu sociálnímu začlenění tím, že zvyšují zaměstnanost a snižují ceny pro spotřebitele. Budou-li strukturální reformy prováděny ve všech členských státech společně, budou přínosem pro eurozónu jako celek díky příznivým účinkům přelévání prostřednictvím obchodních a finančních kanálů. Podpořila by se tím rovněž vhodná politická rozhodnutí ve zbytku eurozóny. Tomuto procesu mohou pomoci i tematická jednání Euroskupiny prostřednictvím hodnocení a referenčního srovnávání reforem a jejich dopadu na eurozónu jako celek. Lze k tomu využívat osvědčené postupy, dohody o společných zásadách řádných reforem i vzájemný tlak. S ohledem na proces korekce na vnitrostátní úrovni, a tedy i fungování eurozóny, je zvláště důležité pravidelně sledovat pokrok u reforem v členských státech, které se potýkají s nadměrnou nerovnováhou a nerovnováhou, která vyžaduje rozhodná opatření.

(4) Jedním z klíčových politických úkolů, před nimiž eurozóna stojí, je snížit veřejný dluh odpovědným přístupem ve fiskální oblasti. Díky konsolidačnímu úsilí z minulých let se fiskální situace eurozóny zlepšila, ale koordinace fiskálních politik stále není optimální. Řada členských států eurozóny musí i nadále provádět fiskální korekci, aby snížila velice vysoké úrovně dluhu. Ostatním země se nabízí větší manévrovací prostor a mohly by jej využít k podpoře domácí poptávky se zvláštním akcentováním investic; podpořilo by to růst domácí ekonomiky i eurozónu jako celek. Flexibilita pravidel Paktu o stabilitě a růstu členským státům umožňuje zjednodušit strukturální reformy a investice, ovšem zároveň se řídí společně dohodnutými pravidly. Fiskální strategie stále dostatečně nepodporují růst. Na straně příjmů se navzdory zvýšené koordinaci v rámci Euroskupiny nabízí další prostor pro zlepšení účinnosti daňových systémů a snížení daňového zatížení práce. Na straně výdajů je zapotřebí více se soustředit na veřejné investice podpořené důkladnou analýzou nákladů a přínosů, jakož i na jiné veřejné výdaje s výraznými a příznivými účinky na růst. V přezkumech výdajů byla zdůrazněna potřeba zefektivnit veřejnou správu. K tomuto procesu přispějí řádně fungující vnitrostátní fiskální rámce.

(5) Podmínky na finančním trhu v eurozóně se zlepšují, ovšem poskytování úvěrů soukromému sektoru je i nadále utlumeno a finanční trhy jsou stále roztříštěné. V eurozóně to brzdí investice. V důsledku toho se otevírá značná investiční mezera, jakkoli jsou zapotřebí jak hmotné, tak nehmotné investice. Investiční plán EU nabízí příležitosti pro uvolnění investic, jež by byly směrovány k produktivnímu využití. Dopad tohoto investičního plánu i rozšířeného programu ECB na nákup aktiv bude

rozsáhlejší, budou-li jej provázet opatření v rámci širšího finančního sektoru, která by měla obnovit úvěrové toky, prohloubit kapitálové trhy a povzbudit dlouhodobé financování ekonomiky. Dokončuje se vytvoření bankovní unie, kterou podpoří uplatňování jednotného souboru pravidel a důsledného regulačního přístupu. Lepší integrací a účinnějšími kapitálovými trhy by se aktivovaly další finanční prostředky na investice, evropská ekonomika by byla méně závislá na bankách a její finanční struktury by byly vyváženější a stabilnější.

(6) Navzdory nedávným úspěchům při posilování struktury hospodářské a měnové unie vyvstává v současnosti úkol pokročit v jejím dokončení. Hospodářskou a měnovou unii bude třeba rozvíjet postupně a způsobem, v němž se bude spojovat disciplína a solidarita. Předseda Komise společně s předsedou Evropské rady, předsedou Evropského parlamentu, prezidentem Evropské centrální banky a předsedou Euroskupiny připraví další kroky v zájmu lepší správy ekonomických záležitostí v eurozóně,

DOPORUČUJE, aby členské státy eurozóny v období 2015–2016 přijaly v rámci Euroskupiny opatření s cílem:

1. Využít vzájemný tlak s cílem podporovat strukturální reformy, které usnadňují nápravu velkého vnitřního a vnějšího dluhu a podporují investice. Pravidelně posuzovat uskutečňování reforem v členských státech, které vykazují vážnou nerovnováhu. Pokračovat v pravidelném tematickém hodnocení strukturálních reforem. Do jara roku 2016 přijmout rozhodnutí o opatřeních navazujících na koordinační cvičení zaměřené na snižování vysokého daňového zatížení práce a reformu trhů se službami.

2. Koordinovat fiskální politiky a zajistit, aby celková orientace fiskální politiky v eurozóně byla v souladu se riziky spojenými s udržitelností a podmínkami hospodářského cyklu. Do jara roku 2016 vést tematické diskuze o zlepšení kvality a udržitelnosti veřejných financí a soustředit se zejména na stanovování priorit u hmotných a nehmotných investic na vnitrostátní úrovni i na úrovni EU a na úpravu daňových systémů za účelem větší podpory růstu. Sledovat účinné fungování nedávno posílených vnitrostátních fiskálních rámců.

3. Zajistit včasné dokončení opatření navazujících na komplexní posouzení ze strany Evropské centrální banky, provedení směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, dokončení ratifikace mezivládní dohody o Jednotném fondu pro řešení krizí a učinit daný fond plně funkční od ledna 2016. Podporovat opatření vedoucí k prohloubení tržního financování, zlepšit přístup k financování pro malé a střední podniky a vyvinout alternativní zdroje financování. Podporovat další reformy vnitrostátních rámců pro platební neschopnost.

4. Nadále pracovat na prohloubení hospodářské a měnové unie a přispět ke zlepšení rámce pro ekonomický dohled v souvislosti se zprávou o dalších krocích v zájmu lepší správy ekonomických záležitostí v eurozóně, připravenou předsedou Evropské komise Junckerem v úzké spolupráci s předsedou Evropské rady Tuskem, předsedou Evropského parlamentu Schulzem, prezidentem ECB Draghim a předsedou Euroskupiny Dijsselbloemem, a následnými opatřeními.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda